

gente, populo aut tribu. Κλητῆρος ἢ παλίω.] **A** aut meditatione improbus es, sed natura. Est autē παλῶς, falsus, adulterinus, ἢ γνήσιος. Sed quum ait se ἀεισον videtur adludere ad prandium. **ΑΛΛ' ἴσως ὄν φάγης**] Cum, inquit, à me sene forensi, studioque & industria mea ppassus fueris, tunc me non malum sed optimum censebis, Ludit autem in voce ἰσογάτριον quæ cibum omnem potissimum innuit, quia solebant ut plurimum Athenienses vesci visceribus asininis aut bouillis, sed quia senex ipse imitabatur pullum asinæ subrumum, propterea etiam ἰσογάτριον dixit. Notatque rectè Græcus Glossographus deesse particulam παλῶς, cum ait γέροντος ἡλιασικῆ, quod temerè dictum voluit pro ὄν. **ὄνθαι τὸν ὄνον, καὶ αὐτὸν**] Existimat Græcus Scholiastes Bdelycleonem per hæc verba ὄνθαι τὸν ὄνον alloqui seruum vernam, & per illa, καὶ αὐτὸν, alloqui patrem Philocleonem. Ego putem utrunque rectè dirigi ad Philocleonem insidentem asino. **Καὶ κλέων ἀμυθάτε**] Iudices & Cleona in auxilium aduocat, tum quia φιλόδοκος est, tū quia Φιλοκλεῶν vocatur, quod videtur valere φιλόμισθος, quādoquidē videtur Cleon iudicibus mercedem pendere solitus. **Πολλὰς τῆς λίθων**] Multos, inquit, impone lapides ne possit ianuam facile aperire, tum pessulum ferè obde, & trabi vel repagulo (δοκὸς est hic ἀντιβάτης) adiciens grande mortariū, aduolue, nā vastitas mortarij arguitur ex verbo προσκυλίην, ut scilicet quod baiulari nequit, sed deuolui.

Σχόλια. Πόρρω τέχνης.] ἀντὶ τῆ ἐκ δὲ τέχνης τινὸς ποιητὸς εἶ. οὐδ' ἀπὸ μελέτης, ἀλλὰ φύσει. **Παλῶς** ὁ παλῶς ἢ ἀντὶ τῆ οὐ γνήσιος. **ὄν φάγης**] ὅταν φησὶ τραφῆς ὑπ' ἐμῶ ἰσογάτριον. **ἀπὸ μέρες ἢ πλὴν τροφῶ ἀπλῶς λέγει.** ἢ ὅτι ὄνας ἐτρωδὸν ἐν Αθλήμας, καὶ τὸς μισθὸς λαμβάνοντες οἱ δικασταὶ, ἀνοῦθ' ἰσογάτρια. **λεπέ** ἢ ἢ παλῶς. **παλῶς** γέροντος ἡλιασικῆ, ὅτι ἐκ τῆς ἡμιτέρας σαρδῆς ἐ τέχνης, ἠπογάτριον.] **ἔπειτα παλάειον ἐμιμῆτο** πᾶ ὄνθαι, ἰσογάτριον πρὸς ἔτο. ἐρχῶντο δὲ τῶς ὄνειοις, ἀντὶ τῆ εἰπεῖν ἰσογάτριον ὄνθαι ἢ βοὸς, ἐχθρὸς γνῶναι ἀεισόν με ὄνθαι εἰ ἐ μὴ νῦν με οἶδας. **ἔπειτα δικαστῆς ὄνθαι**, εἴπε γέροντος ἡλιασικῆ ἀντὶ τῆ ὄνθαι. **ὄνθαι τὸν ὄνον.**] τὸ πρῶτον πρὸς τὸν οἰκέτῳ, τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ πατέρα, ὄνθαι σαυτῶν. **Καὶ κλέων**] **ἔπειτα δοκεῖ κλέων μισθὸς ποιεῖται τοῖς δικασταῖς.** ὄνθαι σὺ πολλὰς.] ἠῶν δὲ πῶς λίθους ἐπὶ πλὴν θύραν ἵνα μὴ εὐκόλως ἀνοίγη.

CHRIST. Ποιητὸς εἶ] Haud, inquit, ab arte

Πόθεν ποτ' ἐμπέπῳκῆ μοι τὸ βῶλιον;
 Οἱ. Ἰσως ἀῶθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
 Οἱ. Μῦς οὐ μὲ Δί, ἀλλ' ἰσοδουόμῳρὸς πρὸ οὐ-
 τοῖ,
 Ἐπὶ τῆς κρεαμίδων ἡλιασῆς δεσφίας.
 Οἱ. Οἱμοι κρεοδαμῶν, σερυδὸς αἰὴρ γίγνε-
 ται.
 Εκπῆσεται. πῶ πῶ εἰ μοι τὸ δίκτυον;
 Σοῦ. Ἐὖ. πάλιν Ἐὖ. νῆ Δί ἢ μοι κρεῖπτον ἠὲ
 Τηρεῖν σκιδῶν, αἰτὶ τῶ τῶ τῶ παξός.
 Οἱ. Αγε νῦν ἐπειδὴ τουτὸν σεβθήκαμῳρ,
 Κῆκ' ἐδ' ὅπως δεξιάς ἀῶ ἡμᾶς ἐπὶ λάδοι,
 τί οὐκ ἀπεικοιμήθημῳρ ὄνθαι εἰ λλω;
 Βδε. Ἀλλ' ὦ πόνηρ, ἢξουσιν ὀλίγον ἕστερον
 Οἱ σὺ δικαστῆ, ὄνθαι καλουῶτες τουτονὶ
 Τὸν πατέρα. Οἱ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθεος
 βαδύς.
 Βδε. Νῆ τὸν Δί ὄνθαι ἢ ἀεισῆκασιν ἠὲ,
 ὄνθαι ἀπὸ μέσων νυκτῆς ὄνθαι καλουῶτες μὲ ἀεί.
 Λύχρους ἔχοντες, καὶ μινυεῖζοντες μέλη,
 Ἀρχαομελισηδωνοφρμωχίετα.
 Οἱς ἐκαλουῶται τοῦτον. Οἱ. οὐκοῦ ἠὲ δέη,
 ἠδη ποτ' αὐτοῖς τῶς λίθοις βαλλήσῳρ.
 Βδε. Ἀλλ' ὦ πόνηρ. τὸ γῶν ἠὲ τις ὄρῳση.

B aut meditatione improbus es, sed natura. Est autē παλῶς, falsus, adulterinus, ἢ γνήσιος. Sed quum ait se ἀεισον videtur adludere ad prandium. **ΑΛΛ' ἴσως ὄν φάγης**] Cum, inquit, à me sene forensi, studioque & industria mea ppassus fueris, tunc me non malum sed optimum censebis, Ludit autem in voce ἰσογάτριον quæ cibum omnem potissimum innuit, quia solebant ut plurimum Athenienses vesci visceribus asininis aut bouillis, sed quia senex ipse imitabatur pullum asinæ subrumum, propterea etiam ἰσογάτριον dixit. Notatque rectè Græcus Glossographus deesse particulam παλῶς, cum ait γέροντος ἡλιασικῆ, quod temerè dictum voluit pro ὄν. **ὄνθαι τὸν ὄνον, καὶ αὐτὸν**] Existimat Græcus Scholiastes Bdelycleonem per hæc verba ὄνθαι τὸν ὄνον alloqui seruum vernam, & per illa, καὶ αὐτὸν, alloqui patrem Philocleonem. Ego putem utrunque rectè dirigi ad Philocleonem insidentem asino. **Καὶ κλέων ἀμυθάτε**] Iudices & Cleona in auxilium aduocat, tum quia φιλόδοκος est, tū quia Φιλοκλεῶν vocatur, quod videtur valere φιλόμισθος, quādoquidē videtur Cleon iudicibus mercedem pendere solitus. **Πολλὰς τῆς λίθων**] Multos, inquit, impone lapides ne possit ianuam facile aperire, tum pessulum ferè obde, & trabi vel repagulo (δοκὸς est hic ἀντιβάτης) adiciens grande mortariū, aduolue, nā vastitas mortarij arguitur ex verbo προσκυλίην, ut scilicet quod baiulari nequit, sed deuolui.

C **Σχόλια.** Καὶ πλὴν βάλανον.] πλὴν εἰς τὸν μόχλον βάλανον. ἐμβαλε εἰς τὸ πῆγμα. δηλονότι, κλεῖθρον παλῶ κλειδίω. **Καὶ τῆ δοκῶ.**] ἐμβαλεῖν κλεῖυει πλὴν δοκὸν τουτέστι τὸν ἀντιβάτῳ, πρὸς πλὴν θύραν. αὐτῆ δὲ τῆ δοκῶ, τὸν ὄλμον. καὶ φύσιν ἢ ἠὲ μᾶλλον εἰπεῖν, καὶ πλὴν δοκὸν προσθεῖς. **Προσκύλιε.**] εἰ εἴπε βιάσῳρ ἀλλὰ κύλιε, δηλῶν τὸ μέγεθος τοῦ ὄλμου, ὄνθαι φησι κατὰ πρὸς τῆ ἀρχῆ τῆ ἀντιβάτῳ προσθεῖναι.

Vnde iste gleba decidit rudusculus?

XAN. Mus forsan aliquis è stega alta miserit.

SOS. Haud ullus est mus per Iouem, sed imbrices

Subsedit iste regularis arbiter.

XAN. Hei mi misello, en factus hic passerculus

Homo auolabit, recte quis dabit mihi?

Sus, apage, rursus, quam velim seruariet

A me Scionam patris istius vicem.

F SOS. Age ergo quando huic exitum impediui-

mus

Neque nos dolosè fallere euadens potest,

Quid nos vetabit paululum obdormiscere?

BD. Ast, ὁ scelesti, mox sodales iudices

Venient, et istum voce clamabunt senem.

SO. Quid ais? in alto nunc sumus diluculo.

BD. Ita me amet ille Iuppiter, nunc serius

G Surgunt, sūeti nocte de media prius

Me prouocare, cum lucernis carmina

Minurientes Phrynico Sidonia

Quibus hunc calabant. SO. ergo si necesse sit

Nos facile in istos saxa coniecimus.

BD. Atqui, ὁ scelesti, semper irritabile